

SÀI GÒN CÒN MÃI TRONG TÔI

Sài gòn nhớ quá em ơi!
Lối xưa lá đổ nắng rơi vai mềm
Bên em anh khẽ gọi tên
Nghe thăm âu yếm qua rèm mắt nai

Sài gòn nhớ quá Em ơi
Vĩa hè còn rộn guốc cười khua vang!
Có còn nắng hạ chói chang
Tung tăng lạc bước mộng vàng rong chơi.

Sài gòn nhớ quá Em ơi
Công viên ghé đá tiên cười môi trao
Trao môi nồng ấm hôn đầu
Để gieo thương nhớ để sàu lên ngôi.

Sài gòn nhớ quá Em ơi!
Xa nơi phố cũ cuộc đời lên đênh
Xa Em từ thuở chênh vênh
Vàng phai ngọc nát dập dềnh biển khơi

Thương Em từ thuở nồng môi
Xa Em từ thuở đỏi dôi bễ dâu
Xa Em mang nặng khối sàu
Cành khô lá úa gục đầu tiếc thương.

Xa Em biên biệt viễn phương
Xa Em càng nhớ Quê Hương một thời
Sài Gòn mãi mãi trong tôi
Quê Hương yêu dấu từng hơi thở này.

Quê Hương bao nỗi hao gầy
Còn ta một thuở mộng đây... bay xa
Ra đi mãi nhớ quê nhà
Sai gòn muôn thuở mặn mà dấu yêu.../

Tha Nhân

https://www.youtube.com/watch?v=fBWUA7O_ZNg&list=UULFM9UB1futDvleFlqXLc0pAA&index=40 (<= bấm vào nghe nhạc)

www.vietnamvanhien.org